

Arrest

nr. 197 215 van 22 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het arrest nr. 114 472 van 26 november 2013 waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen.

Gelet op de beschikking van 14 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 12 januari 2010 samen met haar ouders een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 6 februari 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 13 september 2012 wordt deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bij arrest nr. 87 619.

1.2. Op 27 maart 2012 dient verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 5 november 2012 onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde).

1.3. Op 7 november 2012 wordt aan de verzoekende partij het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.4. Op 2 juli 2013 dient verzoekende partij samen met haar ouders een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 4 september 2013 onontvankelijk verklaard.

1.5. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoekende partij op 4 september 2013 een inreisverbod wordt opgelegd, dat evenwel werd ingetrokken.

1.6. Op 20 november 2013 neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij kennis neemt op dezelfde dag.

1.7. Op 20 november 2013 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij eveneens op dezelfde dag in kennis wordt gesteld.

1.8. Op 26 november 2013 beveelt de Raad bij arrest nr. 114 472 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de in punt 1.6. en 1.7. vermelde beslissingen.

1.9. Op 29 maart 2016 neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen op 1 april 2016 bij arrest nr. 165 167. Het beroep tot nietigverklaring wordt op 4 april 2017 door de Raad verworpen bij arrest nr. 185 076.

1.10. Op 29 maart 2016 neemt de gemachtigde eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor de duur van twee jaar. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden door de Raad verworpen bij arrest nr. 185 077 van 4 april 2017.

1.11. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij 6 april 2016 werd gerepatrieerd naar Albanië.

2. Over de rechtspleging

2.1. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet, *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesamenvatting behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.”*

2.2. Aan verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding ten haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve werpt de Raad ten aanzien van de eerste bestreden beslissing een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang. De Raad werd ingelicht van het feit dat de verzoekende partij op 6 april 2016 werd gerepatriëerd naar Albanië. De advocaat van verzoekende partij betwist dit niet ter terechtzitting.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

De vaststelling dringt zich op dat de bestreden beslissing door de repatriëring naar Albanië op 6 april 2016 volledige uitvoering heeft gekregen, waardoor het belang van verzoekende partij is verloren gegaan. Gevraagd naar het actueel belang dat verzoekende partij nog heeft bij het beroep, stelt de advocaat van verzoekende partij ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Dit doet zij niet door zich dienaangaande "*naar de wijsheid te kunnen gedragen*". Aangezien de eerste bestreden beslissing werd uitgevoerd kan verzoekende partij geen voordeel meer halen uit het door haar ingestelde beroep. Voorts wordt geen actueel belang bij het thans voorliggend beroep aangetoond.

Het beroep ingesteld tegen de eerste bestreden beslissing is bijgevolg onontvankelijk.

3.2. Met betrekking tot de tweede bestreden beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor de duur van 3 jaar van 20 november 2013, wordt ter terechtzitting ambtshalve eveneens gewezen op het gebrek aan het rechtens vereiste belang. De Raad wijst ter terechtzitting op het feit dat de verzoekende partij op 29 maart 2016 opnieuw een inreisverbod werd opgelegd voor de duur van twee jaar. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ingesteld tegen dit inreisverbod van 29 maart 2016 werden door de Raad verworpen bij arrest nr. 185 077 van 4 april 2017. Daardoor dient het eerder opgelegde inreisverbod, in casu de tweede bestreden beslissing, te worden beschouwd als impliciet ingetrokken, zodat het beroep in zoverre gericht tegen het bestreden inreisverbod zonder voorwerp is geworden en moet worden verworpen. De verzoekende partij stelt zich dienaangaande naar de wijsheid te kunnen gedragen. De verwerende partij heeft hierbij geen opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES